

Domácí liturgie Velikonoční vigilie

Třetí den Velikonočního třídenní

Večerní liturgie Velikonoční vigilie (prožívaná také v jiné podobě druhý den, v neděli Zmrtvýchvstání Páně) uzavírá tři dny nejdůležitějších svátků křesťanů. Jejich středem jsou události Ježíše Krista, které nekončí smrtí, ale slavností života, zmrtvýchvstání. Proto je v klasické podobě liturgie Velikonoční vigilie nazývána jako „matka celé křesťanské liturgie“. Byť v nestandardních podmínkách, přesto můžeme důležitost této noci prožít i v domácím společenství rodiny.

- Je vhodné, aby si členové rodiny našli vlastní křestní svíce, které budou použity při této liturgii.*
- Členové rodiny si mohou na vhodné místo přichystat upomínku na křest, křestní roušku, fotky z křestní slavnosti a využít tuto příležitost, aby si připomněli datum a události vlastního křtu.*
- Je také vhodné, aby slavnostnost této liturgie rodina vystihla již v tom, co předchází samotnému slavení: tj. sváteční oblečení (vhodné by bylo oblečení např. bílé barvy, odkazující na bílou barvu křtu) a také svátečně vyzdobené místo (jídlna, obývací pokoj), kde se rodina k liturgii shromáždí.*
- Doprostřed místnosti, kde bude liturgie slavena, je vhodné umístit např. malý paškál (který můžete mít z minulých let zakoupený) nebo jinou výraznější svíci, která bude hořet již od počátku liturgie.*
- Děti mohou během soboty nakreslit symboly světla (slunce), svíce, ohně, které budou umístěny kolem svíce.*

1. Uvedení do liturgie

Otec/matka říkají:

V této veliké noci křesťané na celém světě bdí a modlí se, poslouchají slovo Boží a slaví Kristovo vítězství nad smrtí. V dnešní liturgii, v symbolech, které budeme prožívat, a ve čteních, kterým budeme naslouchat, prožíváme připomínku našeho křtu. Křest je začátek nového života. S tímto motivem se setkáváme již ve starozákonním čtení, ve kterém sledujeme, jak Bůh osvobozuje svůj vyvolený lid z otroctví a daruje mu nový život ve svobodě. Pro náš život znamená hřích otroctví, naproti tomu ponoření do křtu (o kterém slyšíme v úryvku od apoštola Pavla) znamená nový život a svobodu Božích dětí.

2. Předčítání úryvku o přejití Rudým mořem (Ex 14,15 – 15,1)

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Hospodin pravil Mojžíšovi: „Co ke mně křičíš? Poruč synům Izraele, ať táhnou dál! A ty zdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozděl ho, aby synové Izraele mohli jít středem moře po souši. A já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Ukážu svou moc na faraónovi, na celém jeho vojsku, na jeho vozech a jezdcích, aby Egyptané poznali, že já jsem Hospodin, když ukážu svou moc na faraónovi, na jeho vozech a jezdcích.“ Boží anděl, který šel před táborem Izraelitů, změnil místo a šel za nimi. Také oblačný sloup změnil místo a položil se za ně. Přišel tak mezi tábor Egyptanů a mezi tábor Izraelitů. Byla tma a mlha. Tak přešla noc a po celou noc se jedni nepřiblížili k druhým. Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře a Hospodin hnal moře prudkým žhavým větrem po celou noc zpět a moře vysušil. Vody se rozdělily a voda stála jako zeď po pravici i po levici, takže synové Izraele šli středem moře po souši. Egyptané je následovali. Všichni faraónovi koně, jeho vozy a jezdci šli za nimi středem moře. Když nadešla doba ranní hlídky, pohleděl Hospodin

z ohnivého a oblačného sloupu na tábor Egyptanů a způsobil zmatek v jejich táboře; zadrhl jim kola u vozů, takže mohli pokračovat v jízdě jen s velkými obtížemi. Proto Egyptané křičeli: „Utečme před Izraelem, vždyť Hospodin bojuje za ně proti Egyptanům!“ Hospodin nařídil Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku nad moře, aby se vody vrátily na Egyptany, na jejich vozy i jezdce!“ Když tedy Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře, moře se vrátilo časně zrána na své původní místo. Egyptané prchali proti němu a Hospodin je vrhl doprostřed moře. Vody se valily nazpět a zaplavily vozy i jezdce a celé faraónovo vojsko, které se hnalo za nimi do moře, a nezbyl z nich ani jeden. Synové Izraele však prošli středem moře po souši a voda jim stála jako zeď po pravici i po levici. Tak Hospodin vysvobodil v ten den Izraelity z moci Egyptanů a Izraelité viděli mrtvé Egyptany na mořském břehu a pocítili mocnou ruku, kterou Hospodin zasáhl proti Egyptanům. Lid se bál Hospodina a věřil jemu i jeho služebníkovi Mojžíšovi. Tehdy zazpíval Mojžíš se syny Izraele tuto píseň Hospodinu:

Mezizpěv – Ex 15,1-2.3-4.5-6.17-18

Antifona: *Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený.*

Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený,
koně i jezdce svrhl do moře.
Hospodin je má síla, jej opěvuji,
stal se mou spásou.
On je můj Bůh, a já ho chválím,
Bůh mého otce, a já ho oslavuji.

Ant.

Hospodin je hrdina ve válce,
jeho jméno je Hospodin.
Faraónovy vozy a jeho vojsko svrhl do moře,
výkvět jeho reků byl potopen v Rákosovém moři.

Ant.

Hlubiny je přikryly,
zřítily se do propasti jako kámen.
Tvá pravice, Hospodine, ukazuje svou moc a sílu,
tvá pravice, Hospodine, drtí nepřátele.

Ant.

Přivedeš a zasadíš svůj lid na hoře, na svém vlastnictví,
na místě, kde si, Hospodine, budeš své sídlo,
ve svatyni, Pane, kterou vystavěly tvé ruce.
Hospodin bude kralovat navěky a navždy.

3. Předčítání úryvku z Nového zákona (Řím 6, 3-11)

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři a sestry! My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. Neboť jestliže jsme s ním srostli tak, že jsme mu podobní v jeho smrti, budeme mu tak podobní i v jeho zmrtvýchvstání. Vždyť přece víme, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby ztratila svou moc hříšná přirozenost a my abychom už hříchu neotročili. Neboť kdo umřel, je osvobozen od hříchu. Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Kdo umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za živící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

4. Předčítání evangelia

(Mt 28, 1-10)

Po sobotě, na úsvitu prvního dne v týdnu, přišla Marie Magdalská a druhá Marie podívat se na hrob. Vtom nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil z nebe, přistoupil, odvalil kámen a posadil se na něj. Jeho zjev byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strachem z něho se strážci zděsili a klesli jako mrtví. Anděl promluvil k ženám: „Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše ukřižovaného. Není tady. Byl vzkříšen, jak řekl. Pojd'te a podívejte se na to místo, kam byl položen. A rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých. Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte. To jsem vám měl povědět.“ (Ženy) rychle odešly od hrobu a se strachem i s velkou radostí to běžely oznámit jeho učedníkům. Vtom šel Ježíš proti nim a řekl jim: „Bud'te zdrávy!“ Přistoupily, objaly mu nohy a poklonily se mu. Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se! Jděte a oznamte mým bratřím, ať odejdou do Galileje. Tam mě uvidí.“

5. Zpěv *Aleluja* (Kancionál, č. 401, 1.-2. sloka).

Pokud rodina nezpívá, recituje následující žalm s odpovědí:

Aleluja!

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá navěky.
Nechť řekne dům Izraelův:
„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Aleluja!

Hospodinova pravice mocně zasáhla,
Hospodinova pravice mě pozvedla.
Nezemřu, ale budu žít
a vypravovat o Hospodinových činech.

Aleluja!

Kámen, který stavitelé zavrhli,
stal se kvádrem nárožním.
Hospodinovým řízením se tak stalo,
je to podivuhodné v našich očích.

6. Obnova křestního vyznání

V tuto chvíli otec/matka zapálí od rozžaté svíce všem zúčastněným jejich vlastní křestní svíce. Všichni povstanou a otec/matka uvedou obnovu křestního vyznání těmito slovy:

Kristus vstal z mrtvých a vede i každého z nás k životu ve světle, jasnosti svého slova a k životu v lásce. Postní doba nás přivedla až k této chvíli, ve které chceme obnovit své rozhodnutí jít svým životem společně s Kristem, naším průvodcem. On je tím, kdo porazil smrt, slabost a hřích, a proto chce být naším průvodcem. Zřekněme se proto zla a rozhodněme se pro Krista:

- Chcete tedy žít ve svobodě dětí Božích, a zříkáte se proto hříchu?
Všichni: Ano.
- Chcete, aby vás nikdy hřích neovládl, a zříkáte se proto všeho, co k němu láká?
Všichni: Ano.
- Zříkáte se tedy ducha zla a všeho, co působí a čím se pyšní?
Všichni: Ano.
- Věříte v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země?
Všichni: Věřím.
- Věříte v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se narodil z Marie Panny, byl ukřižován a pohřben, vstal z mrtvých a sedí na pravici Otcově?
Všichni: Věřím.

- Věříte v Ducha Svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení mrtvých a život věčný?
Všichni: Věřím.

7. Pozdravení Kristova pokoje

Otec/matka rodiny říkají:

Pane, obnovil jsi nás svou smrtí a zmrtvýchvstáním. Díky tobě se stáváme dětmi světla. Posiluj jednotu a mír v naší rodině. Pomáhej nám, abychom se dávali sebou vést a nespolehali jen na sebe. Dej nám svůj pokoj.

Pozdravme se navzájem pozdravením pokoje.

Následuje pozdravení pokoje, kterým může být například i objetí.

8. Závěrečné díkůvzdání

Rodina může na závěr v modlitbě poděkovat za Boží vedení, za dar víry. Za naději, kterou nám vztah s Bohem dává.

9. Slavnostní hostina

Je vhodné, aby rodina zakončila tuto liturgii společnou hostinou, večeří. Jejím středem stále může být zapálená svíce/paškál, kolem kterého byla rodina shromážděna při liturgii. Anebo, dle možností, necht' má každý poblíž sebe zapálenou vlastní křestní svíci.